

Evangelí del dimarts de la setmana XXVIII de durant l'any: purificar el cor

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana XXVIII de durant l'any. “El fariseu es va estranyar quan veié que no s'havia rentat ritualment abans de dinar”. Déu és qui ens ha fet per dins i per fora, i ell vol viure dins nostre, de manera que el capteniment sigui reflex de la vida interior. Només del fons d'un cor pur poden sortir obres bones. Fem nostres les paraules del salmista: “Déu

meu, crea en mi un cor ben pur”.

Evangelí (Lc 11, 37-41)

Així que Jesús hagué acabat de parlar, un fariseu va convidar-lo a menjar a casa seva. Jesús hi anà i es posà a taula. El fariseu es va estranyar quan veié que no s’havia rentat ritualment abans de dinar. El Senyor li digué:

—Vosaltres, els fariseus, purifiqueu per fora copes i plats, però per dins sou plens de rapacitat i dolenteria. Insensats! El qui ha fet el que hi ha a fora, ¿no ha fet també el que hi ha a dins? Doneu com a almoina allò que hi ha a dins, i llavors sí que tot us quedarà purificat.

Comentari

Aquell fariseu degué quedar meravellat dels ensenyaments que acabava d'escoltar i va tenir l'audàcia de convidar a dinar Jesús, que no va poder dir que no davant la súplica insistent. Devia generar-se tal confiança entre els dos que Jesús va trencar el protocol habitual de la purificació de les mans, ja que, com ell ja havia dit a alguns fariseus i escribes, “menjar sense haver-se rentat les mans ritualment no el fa pas impur”, l'home. (*Mt 15 ,20*).

Aquest petit detall, però, va escandalitzar el fariseu: l'admiració sincera davant el mestre per la grandesa de la seva doctrina es va mutar sobtadament en crítica severa a causa d'una minúcia. A continuació ve el retret de Jesús, amb paraules que fan ressonar aquell oracle del Senyor, pronunciat pel profeta: “Ni que et rentis amb sabó i malgastis el lleixiu, veig gravada al meu davant la teva culpa” (*Jr 2, 22*).

Quantes vegades Jesús s'indigna davant de la hipocresia, aquesta manca de coherència en la conducta de l'home! Sobretot, quan hi ha molt d'interès en la cura de les aparences, descuidant la vida interior. Aquesta incoherència és una ruptura de la unitat de la persona humana, una mena d'esquizofrènia, ja que "El qui ha fet el que hi ha a fora, ¿no ha fet també el que hi ha a dins?".

Quin sentit té mantenir net només per fora un atuell? Ningú no voldria beure o menjar-ne, per molt net que estigués per fora. Seria un atuell totalment inútil per a la finalitat amb què el va construir el terrisser. Jesús pren aquesta imatge per prevenir-nos d'un perill terrible: que en una mateixa persona convisquin la maldat de cor amb una bondat que sigui mera aparença.

Déu és qui ens ha fet per dins i per fora, i ell vol viure dins nostre, de

manera que la forma d'actuar sigui reflex d'aquesta vida interior. Només del fons d'un cor pur poden sortir obres bones, i entre elles destaca l'almoïna, que “allibera de la mort i neteja de tot pecat” (*Tb* 12, 9). Fem nostres les paraules del salmista: “Déu meu, crea en mi un cor ben pur, fes renéixer en mi un esperit ferm” (*Sl* 51, 12).

Josep Boira // Ruthson
Zimmerman - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dimarts-de-la-setmana-xxviii-de-durant-lany-purificar-el-cor/> (15/03/2026)